

Sygn. akt V GC 1614/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Rafał Kubicki

Protokolant praktykant A. D.

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2014 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa M. J.

przeciwko (...) Company SE w R.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej (...) Company SE w R. na rzecz powódki M. J. kwotę 2.361,60 zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt jeden złotych i sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za okres od 18 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty,

II. Zasądza od pozwanej (...) Company SE w R. na rzecz powódki M. J. kwotę 736 zł (siedemset trzydzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia R. Kubicki

Sygn. akt V GC 1614/13

UZASADNIENIE

Powódka M. J. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Company SE w R. kwoty 2.361,60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzona pozwem kwota stanowi należność za wynajęcie samochodu dla I. Z., której samochód został uszkodzony przez sprawcę pojazdu ubezpieczonego w zakresie OC u pozwanego. Poszkodowana dokonała cesji przysługującej jej względem pozwanego wierzytelności w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres 22 dni - od 6 grudnia do 28 grudnia 2012 r. Pełen koszt najmu wyniósł 3.247,20 zł. Pozwany zapłacił odszkodowanie wysokości 885,60 zł. Spór jest o niewypłaconą różnicę (2.361,60 zł).

Pozwany wniósł w odpowiedzi o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu. Potwierdził swoją odpowiedzialność co do zasady za skutki zdarzenia, potwierdził, że doszło do powstania szkody w pojeździe, jednakże odmówił wypłaty odszkodowania, zarzucił powódce, że nie wykazała zasadności okresu najmu przez 22 dni, który zdaniem pozwanego powinien wynosić najwyżej 6 dni, co uwzględniono przy wypłacie odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 grudnia 2012 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd stanowiący przedmiot własności I. Z. (Volkswagen Golf). Sprawca (winny) kolizji był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń w zakresie obowiązkowej odpowiedzialności cywilnej OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

W dniu 6 grudnia 2012 r. poszkodowana wynajęła od powódki pojazd zastępczy (Opel Astra) na okres od 6 grudnia 2012 r. do 28 grudnia 2012 r. (data zwrotu pojazdu). Najem został udokumentowany: fakturą powódki nr (...) z 28.12.2012 r. za 22 dni najmu wg stawki czynszu za dobę 120 zł netto + VAT 23% = 3.247,20 zł (odpis k. 8) oraz umową najmu pojazdu samochodowego Opel Astra Classic Combi (umowa najmu (...) z dnia 6.12.2012 r. k. 7). Fakturę poszkodowana miała zapłacić przelewem w ciągu 14 dni. Zamiast tego zawarła z powódką umowę przelewu wierzytelności przysługującej jej względem pozwanego z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z kosztami najmu pojazdu zastępczego na czas niezbędny do dokonania naprawy pojazdu (odpis k. 10). Poszkodowana oddała swój samochód do warsztatu. w O., który przeprowadził naprawę Z kosztorysu Eurotaxglass's nr (...)(odpis k. 31), twierdzeń powódki - nie negowanych przez pozwanego (pozew k 3v) i zeznań świadka I. Z. (k.84) wynika, że:

- przeprowadzenie oględzin przedstawiciela pozwanego nastąpiło - 08.12.2012 r.,
- dokonano oceny techniczną pozwanego dnia – 11.12.2012 r.,
- zakończenie naprawy miało miejsce – 28.12.2012 r.

Ustalone wyżej fakty nie były kwestionowane przez pozwanego, są bezsporne oraz potwierdzone przywołanymi odpisami dokumentów, które nie budzą wątpliwości. Ustalenia wymagały ponadto następujące okoliczności sporne:

Na uzasadniony technologicznie czas samej naprawy w tym przypadku składałby się w tym przypadku czas prac blacharsko-mechanicznych (2,5 dnia), lakierniczych (1,5 dnia) oraz dodatkowo 1 dzień tzw. organizacyjny, a więc łącznie 5 dni, co jednak nie uwzględnia ewentualnej potrzeby oczekiwania na części zamienne, co tu powinno powodować doliczenie na to 2 dni – z uwagi na to, że części sprowadzane były od dystrybutora marki oraz 2 - 3 dni na przeprowadzenie dodatkowych oględzin. Odnosząc to do dat: szkoda nastąpiła 2 grudnia, najem pojazdu zastępczego rozpoczął się 6 grudnia, oględziny odbyły się 8 grudnia, protokół –ocena techniczna datowana jest na 11 grudnia, następnego dnia ocena trafiła do warsztatu, który mógł przystąpić do naprawy, zamówienie części zamiennych miało miejsce 12 grudnia, koniec najmu i koniec naprawy przypadł na 28 grudnia, przy czym normalny uzasadniony czas trwania naprawy mógł zakończyć się 21 grudnia. Późne zakończenie naprawy wynikało z: potrzeby uwzględnienia dodatkowych uszkodzeń, konieczności przeprowadzenia kolejnych, uzupełniających oględzin i zamówienia dodatkowych części. Przerwę w czynnościach ponadto uzasadniał okres świąteczny 27-28 grudnia.

dowód: ustna opinia biegłego sądowego z zakresu mechaniki samochodowej k. 57-58)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki było zasadne.

Sąd oparł się na zeznaniach świadka, dokumentach i na logicznej opinii biegłego sądowego. Dowody te tworzą dość spójną całość. Opinia nie była kwestionowana.

Pozwany nie kwestionował okoliczności zdarzenia szkodowego ani swojej odpowiedzialności co do zasady. Nie była kwestionowana stawka dzienna czynszu najmu ani następstwo prawne wierzyciela. Spór dotyczy wyłącznie okresu najmu.

Bezzasadny jest zarzut niepełnego wykazania konieczności 22-dniowego najmu pojazdu zastępczego. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Ugruntowana praktyka orzecznicza stoi na stanowisku, że istnieje normalny związek przyczynowy między zniszczeniem pojazdu, a wynajęciem pojazdu zastępczego (tak np. w wyroku SN z dnia 18 marca 2003r. w sprawie IV CKN 1916/00, niepubl.). Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej

zniszczenia implikuje potrzebę zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych tj. niezbędnych do korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego samochodu, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Poszkodowany mógłby zatem żądać tylko zwrotu wydatków poniesionych za korzystanie z pojazdu zastępczego pomniejszonych o sumę, jaką wydatkowałby na koszty eksploatacji własnego pojazdu (wyrok SN z 8 września 2004 r. w sprawie IV CK 672/03, LEX nr 146324). Orzecznictwo broni stanowiska

o zasadności wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, któremu pojazd służył do prowadzenia działalności gospodarczej. Nie oznacza to jednak, że osoby wykorzystujące samochód do własnych, prywatnych celów mogą być w tym zakresie pokrzywdzone. Korzystanie z pojazdu w celach prywatnych, który na skutek kolizji drogowej został uszkodzony, również zasługuje na ochronę, albowiem takie używanie rzeczy również przedstawia wartość pieniężną. Nadto wskazuje się, że korzystanie przez poszkodowanego z własnego pojazdu mechanicznego nie może być odtworzone przez wykorzystanie środków komunikacji publicznej, są to bowiem odmienne sposoby korzystania z rzeczy. Samochód w sposób bardziej wszechstronny i funkcjonalny zaspokaja potrzeby życiowe właściciela. Korzystanie z niego stało się obecnie standardem cywilizacyjnym i taka jego funkcja będzie się umacniać.

Biegły przeprowadził bardzo szczegółowy, logiczny wywód, uwzględniający przebieg naprawy. Biegły słusznie wskazał, że istotna dla rozpoczęcia naprawy jest nie data oględzin pojazdu, lecz data otrzymania przez warsztat kalkulacji ubezpieczeniowej, która pozwala na uniknięcie późniejszych rozbieżności co do sposobu naprawy, a nawet co do przyjęcia odpowiedzialności za poszczególne uszkodzenia.

W ocenie Sądu Rejonowego to po stronie powódki leży obowiązek udowodnienia (art. 6 k.c.) pełnej zasadności okresu najmu. W tej sprawie, jak wynika z opinii biegłego, nie można poszkodowanemu postawić zarzutu przewlekania okresu naprawy. Dlatego powódce należy się odszkodowanie uzupełniające, uwzględniające pełen 22-dniowy okres najmu pojazdu zastępczego.

Mając zatem na uwadze powyższe, na podstawie z art. 361 k.c. w zw. z art. 805 k.c. i nast. oraz art. 481 §1 i 2 k.c. należało uwzględnić powództwo, o czym orzeczono w pkt. I. Początkowa data odsetek za opóźnienie jest odpowiednia do dnia wydania decyzji przez pozwanego, ustalającej wysokość odszkodowania w związku z zakończeniem postępowania likwidacyjnego. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwany jako strona przegrywająca proces zobowiązany jest do zwrotu powódce kosztów procesu w wysokości 736 zł, w tym kwoty 617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Rafał Kubicki